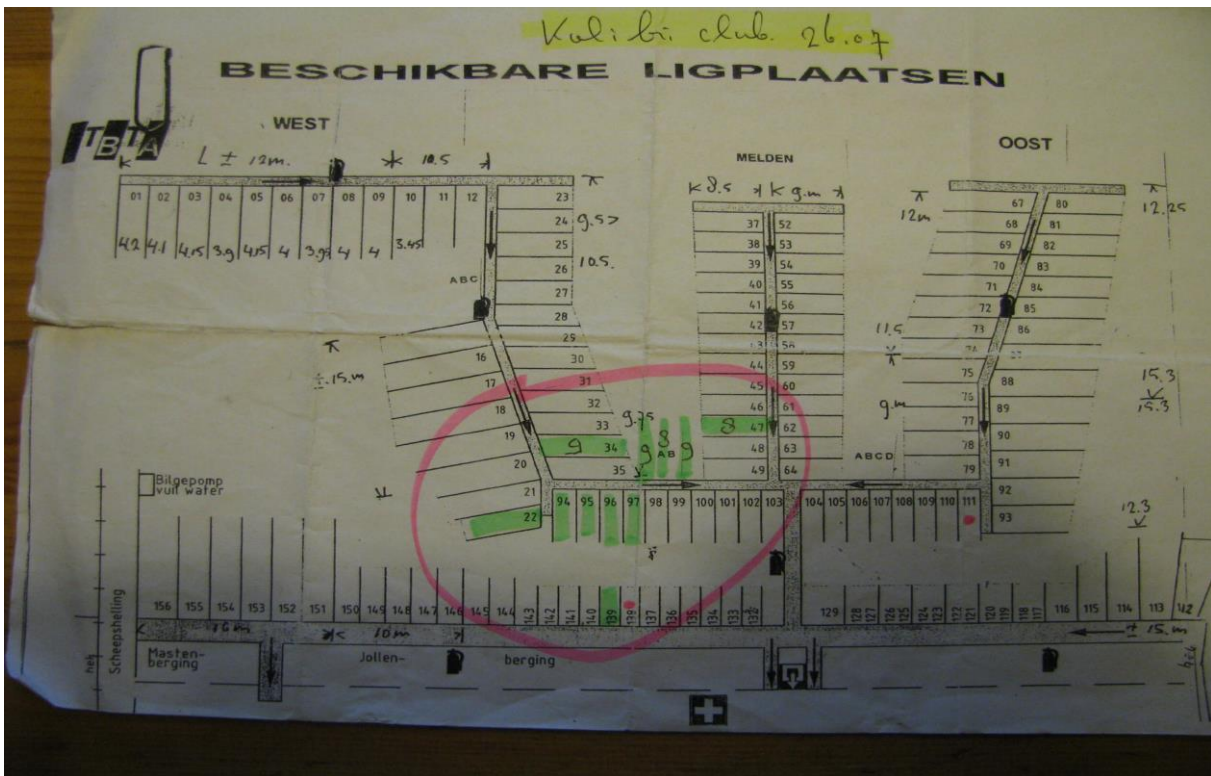

2014 Verslag Zeelandweek

Aan het verslag van de Zeelandweek schreven diverse deelnemers mee. Hier en daar hebben Harrie en ik enkele zinnen toegevoegd m.n. om niet deelnemers te laten begrijpen wat ze gemist hebben of om het verband tussen de ene en de andere dag inzichtelijker te maken.

Zoals inmiddels gebruikelijk begon de week op zaterdag 26 juli in Bruinisse. Daar mogen we als VKZ ' ters gebruik maken van clubhuis voor de opening en het is een gastvrije haven. Havenmeester Joop gaf ons onderstaand A 4 tje voor de 13 ligplaatsen bij aankomst van de deelnemers.

Na de opening met een voorstelronde, het uitreiken van het Zeelandweekboekje en nog enkele snuisterijen, ging de avond "geruisloos" over in borrelen aan de bar en het zingen van zeemansliederen met begeleiding van banjospeler Ton en onze eigen mondharmonica spelers Freek en Fred. Dat er nog meer muzikaal talent in de groep was zou later in de week blijken.

Vier houten kontjes op een rij, in de boxen 94-95-96 4n 97.

Zondag 27 juli

De vloot van 13 Kolibri's, groot en klein, vertrok op de eerste dag al om 07.00 uur vanwege het tij en om de ergste drukte bij de sluis voor te zijn. Jan en Mieke deden handgeschreven verslag van de eerste dag.

Help Schipbreuk

Voor het eerst doen wij mee aan de Zeelandweek. Daarvoor zeilden we op zaterdag 26 juli over het Hollandsdiep en Volkerak naar Bruinisse.

Onderweg hielden wij, met de waterkaart in de hand precies bij welke boeien we moesten passeren, en bleven steeds in de vaargeul.

Zondag 27 juli ging het van Bruinisse naar Colijnsplaat i.v.m. het getij voeren we s'morgens om 7 uur de haven uit. Dat was vroeg opstaan, iets wat we niet meer gewend zijn.

We voelden ons volkomen opgenomen en ondersteund, door de groep van ervaren Zeelandzeilers. Misschien daardoor, waren we zo zorgeloos geworden, dat we op het Mastgat bij de Veerhaven vastliepen.

Van de schrik startte ik de motor, i.p.v. eerst de zeilen te strijken. Door het tijdverlies raakte we muurvast omdat het water zakte.

De angst van mijn vrouw was dat niemand het in de gaten zou hebben. Maar gelukkig kwamen alle kolibries aangevaren en bijna waren er twee boten vastgelopen.

Een zeilster en drie zeilers sprongen in het water. En met lijnen vastgeknoopt aan de grootzeilval ging het schip schuin liggen en kon het losgetrokken worden.

De hele operatie kostte zoveel tijd dat we bij de Zeelandbrug de stroom tegen hadden. In plaats van 11.00 uur arriveerde we om 13.00 in de haven van Colijnsplaat. We zijn heel erg dankbaar, voor de hulpvaardigheid en hartelijkheid, die we van iedereen kregen.

Wat een geweldige fijne club.

Jan en Mieke Kolibri 560 nr. 1007 (Polibri)

De onfortuinlijke polibri 1007 wordt met vereende krachten o.l.v Dennis Bezemer, gered van de schipbreuk.

Verslag Zeelandweek 2014 maandag 28 juli

De tweede volle dag van de Zeelandweek. De regen komt met bakken uit de lucht en we draaien ons nog eens om. Een uur later komt de regen nog met bakken uit de lucht en Dan zien we op de regenradar dat het over een paar minuten een half uurtje droog is. Snel kleden we ons aan. Uit de Kolibri's komen zeilers naar buiten met regenpakken en paraplu's. Even snel naar het toiletgebouw en de lokale Spar. We zien op de regenradar dat we de zwaarste buien gehad hebben, maar ja die code geel van het KNMI voor gevaarlijk weer. Wat doen we daarmee?. De admiraals André en Harrie zijn zuinig op ons en op onze boten. We blijven vandaag liggen. Om 13.00 het originele vertrek tijdstip, breekt de hemel open en wordt de lucht blauw. Het lijkt of de stralende zon ons uitlacht, om dat we zijn blijven liggen, maar bramen plukken, kuipplakken en zwemmen is ook erg leuk. Het avondpalaver is in de Yachtclub van Colijnsplaat met een kopje thee of koffie van admiraal Harry. Morgen gaan we naar Burghsluis. Admiraal André drukt ons op het hart goed op de dwarsstroom te letten als we naar Zierikzee oversteken. Als je te veel opzij gezet wordt zit je op de plaat. Mijn lief Dennis, de bodyguard van alle kolibri's, stapt in de auto van mijn ouders om de rest van de week te werken. Mijn ouders stappen op hun eigen bootje om met mij de rest van de Zeelandweek te varen.

Anneke de Roo

Dinsdag 29 juli 2014 – Zeelandtocht Kolibri

De tocht ging van Colijnsplaat naar Burghsluis (Burgh-Haamstede). Het palaver had de starttijd van 07.00 uur opgeleverd. Met een grondstroom van 60 ° en een kompaskoers van 80 ° waren er wel wat onrustige golven. Paul en ik droegen daarom een reddingsvest, je weet maar nooit tenslotte.

Vanwege de snelle reis van Colijnsplaat naar Burghsluis komen we daar al even naar tienen aan. Als we vanaf Tante Bep, het admiraalsschip, de havenmeester oproepen met de vraag waar kunnen we afmeren is zijn gedenkwaardige reactie: ik zie armada van schepen aankomen, jullie zijn veel te vroeg. We zien wel, ik kom met mijn bootje naar jullie toe. Jullie steiger is pas rond 12 uur vrij. Zo ontstaat enige wachttijd voor dat de Kolibri vloot is afgemeerd.

Net binnen de twee uur bereikten we de haven van Burghsluis. Het aanmeren duurde wat langer, aangezien de havenmeester in zijn wijsheid besloot ons te verplaatsen van de ene ligplaats – keurig in een box en helemaal naar ons zin – naar een ander gedeelte. Dit omdat we dan bij onze vlucht kolibri's lagen. Ook goed. Toen dat allemaal naar wens was uitgevoerd, hebben we fietsen gehuurd en zijn op pad gegaan naar de Plompetoren. Deze toren zie je al van de waterkant en is kenmerkend voor de omgeving. De toren is ingericht als museum. Het zal vast het kleinste museum van dit eiland zijn, maar het zag er mooi uit. De legende van de vloek over Koudekerke wordt daar uit de doeken gedaan. Een zeemeermin speelt daarin de hoofdrol. Over zeemeerminnen gesproken. Er zouden zeehonden te zien zijn tijdens de vaartocht, die hebben wij niet gezien. Wel een bruinvis, dat was bijzonder leuk.

Rondom de Plompetoren is flora te vinden die speciaal op zoutwatergronden groeit. Plantjes zoals zeekraal hebben we geplukt en opgegeten. Lekker zout en tegelijkertijd ook nog eens supergezond.

's Avonds hebben we ons aangemeld voor een wandeling in Boswachterij Westerschouwen van Staatsbosbeheer o.l.v. gids Joke. Zij vertelde allerhande wetenswaardigheden over dit 300 hectaren grote bos. Mooi bos, met damherten en reeën en bijzonder veel teken. Na die mededeling kreeg iedereen jeuk. Toch was het een mooie wandeling van zo'n twee uur en wij weten ook nog eens wat een judasoor is. De damherten en reeën waren kennelijk even ergens anders, dat was spijtig.

Bij terugkomst in Burghsluis was de groep kolibristen aan het zingen. Het was niet te horen dat de kolibri geen zangvogel is en er was ook nog eens perfecte muzikale begeleiding, bestaande uit trekzak, gitaar en diverse mondharmonica's. Gewoon maar meezingen dus. Gezellig einde van een mooie dag.

Monika aan boord Van de Phoenix

**Het orkest op dinsdagavond v.l.n.r. Jaap met de gitaar, schipper en matroos op de Ommekeer, Freek mondharmonica, Jette van een Dehler die het heel gezellig vond om mee te spelen.
Zanger 1 en mondharmonica speler Fred, zanger 2 en mondharmonica speler Harrie en zanger 3 Piet.**

Woensdag 30 juli 2014 Haven Burghsluis, Vandaag een wandel- fiets-, uitslaap-, zeil-, of klusdag.

We lagen met 13 boten bij de ingang van het havenkantoor en naast de botenkraan.

Om 8.15 uur werden we gewekt door de motor van de botenkraan. De havenmeester probeerde of de kraan nog werkte. Om 9.30 uur moest hij een boot te water laten..... Uitgeslapen waren we!

Bij het ontbijt maakten we plannen voor een fietstochtje naar Zierikzee. Onze burens Marian en Freek hadden daar ook oren naar. Jaap had het plan om de Zeelandbrug over te steken en via de Neeltje Jan terug te fietsen naar Burghsluis. Met zijn vijven op weg naar Zierikzee op de prachtige huurfietsen voor de VKZ. Het was een prachtige 16 km lange tocht langs de dijk van de Oosterschelde. In het zonlicht in de verte zagen we de Schelpenplaat en vele zeilboten. Op een terrasje in de haven bleek dat Marian en over nagedacht en graag het rondje met Jaap wilde meefietsen. Na koffie en gebak zijn ze samen vertrokken. Ons achter latend met de opdracht om voor bladmuziek voor bij de barbecue 's avonds te zorgen. Wij het stadje in gefietst. Bleek dat Freek zijn achterband lek was. "Ja hoor, dat heb ik weer". Aan een 'inboorling' de weg naar een fietsenmaker gevraagd. Tijdens de plakpauze hebben we in een paar winkels naar bladmuziek gezocht. Dat kennen ze niet in Zeeland. Als laatste een 2^e handsboekwinkel bezocht. Niets. Het was tijd voor de terugweg. Dus de fiets opgehaald, plakken koste nog € 14,-, en richting haven. Na een minuut of 10 vond Freek z'n achterwiel slingeren. Bleek dat de band er niet goed omheen was gelegd. Terug naar de fietsenmaker. De jongen met de 'hanekam' legde de band erom zonder excuus te aan te bieden. Enfin, weer op pad met forse tegenwind.

Onderweg hebben we nog een broodje kroket gescoord. Toen nog 10 km. Bij de Stompe Toren is Freek richting haven gefietst en wij naar de Appie Happie in Burgh. Inmiddels was het tegen half 6 en iedereen ging barbecueën, dus we was niet zoveel keus meer.

Terug op de haven kwamen Marjan en Jaap er ook al aan, de kanjers! Ze hadden onderweg een hert met een groot gewei gezien en een paar terrasjes aangedaan. Na het bekende 'kuipplakken' hebben we onze barbecue spullen gepakt en zijn we richting strandje vertrokken. Gezellig bij elkaar in de rook zitten, barbeknoeien en een drankje. John verraste ons na afloop met een Irish Coffee. Hij had whisky en enkele vrijwilligers zetten de koffie en zorgden voor slagroom. En natuurlijk hadden we het spontane shantykoor gezang onder begeleiding van gitaar, banjo en mondharmonica. Onze zangsterren Monica en Fred zongen nog een prachtig duet! Tijdens het barbecueën werden de belevenissen van de dag uitgewisseld. De een was naar Haamstede gelopen, velen gefietst in de omgeving of op de stroming gezeild, enkelen gezwommen, anderen gelezen en één boot had zelfs visite gehad. Aan het eind van de barbecue werd alles gezamenlijk opgeruimd. Het enige wat onze strandjutter Harrie de volgende dag nog vond was een houten lepel. Bleek van niemand van ons te zijn zodat de houtenlepel bij Harrie's verzameling muziekinstrumenten wordt toegevoegd.

Marjon aan boord van de TOR

Het gouden BBQ strandje bij Burghsluis.

Donderdag 31 juli

Kort verslag van de Kolibri Zeeland tocht van Burghsluis naar St Annaland

Als opstapper op de Kolibri 900, de Hummingbird heb ik van deze fantastische Zeelandweek genoten van het prachtige vaarwater en het prachtige weer wat wij de gehele week hebben gehad.

De vertrektijd van de jachthaven vanuit Burghsluis lag op een lekker tijdstip. Rond 12.00 in verband met de eb en vloed. Met de stroming mee vertrokken wij richting Zeelandbrug. De Oosterschelde op. Windje mee. Stroom mee. Aan de wal schuift de contouren van de plumpe toren van het verdronken dorp wat daar ooit lag. Langs de schelphoek, het landgebied genaamd de weversinlaag, langs de haveningang van Zierikzee. Dan loopt de spanning op. We zeilen naar het midden van de Zeelandbrug en mikken op de middelste peiler met het matrixbord in de wand. Dat geeft 18.00 m doorvaart hoogte op die plek in de brug aan. Volgens de havenmeester in Burghsluis geeft deze hoogte de hoogte bij de pijlers aan en kun je in het midden er nog 1.10 bijreken. Of dat zo is ligt in het midden denk ik. De Hummingbird heeft een mast van ongeveer 12 meter en 60 centimeter (12.60) In het midden sturend, motor stand by duiken we de brug onderdoor. Even gaat er een rilling door de boot heen. Zeilen klapperen, de wind valt even weg. We kijken omhoog en zijn er onderdoor. Het blijft een aparte gebeurtenis onder een dergelijk grote brug door.

We vervolgen de tocht het Mastgat in de richting van het Krabbegat op. Alleen werden we nogal overvallen door een grote rondvaart boot die met hoge snelheid richting de lage wal aan kwam varen, waar wij ook voeren. Hij bleef maar gaan zonder een signaal te geven. Uiteindelijk ontweken wij deze boot door te keren en hem de ruimte te geven. Er was tijdens het palaver verteld dat we te maken zouden krijgen met een drukke scheepvaart bij de boei KT 1, en dat je uit veiligheidsoverwegingen bakboord zou moeten varen om ze uit de buurt te blijven. Wij bleven inderdaad nogal lang in de Keet langs de rode boeien gaan. Echter wij zagen steeds meer jachten recht naar de overkant gaan. Tot wij voor onze neus achter de rode boeien bij de KT 16, ineens staken zagen. Als de bliksem wegwezen en we maakten snel de oversteek naar de Boei KT 17 groen. Dan vaar je weer aan het goede stuurboord kant.

Eenmaal daar kun je de hele groen boeienlijn volgen KT 19, KT 21, KT 23, KT 25. Tot aan de groene boei KR 3. Dat was de ingang richting St Annaland. In dit gat weer moesten we de groene boeien tot en met KR 15 volgen en doken daar de haven in. De haven is groot met een zeer lange aanlegsteiger en onze commodore had geregeld dat wij helemaal achterin met de kleine kolibri's aan de dwars steigers vlakbij het leuke ophaalbruggetje in de steiger. De 900 en de 700 lagen zij aan zij aan de langs steiger De haven was vorig jaar totaal vernieuwd met een prachtig clubhuis en een super modern toilet gebouw . Als klap op de vuurpijl was er een grote supermarkt een C 1000 vlakbij de haven gevestigd. Is altijd handig.

Natuurlijk hebben wij dit miniplaatsje van 500 mensen bekeken met bijzonder e gebouwtjes en een grote kerk in het midden van het dorp.

Wij zijn in een heel klein restaurant gaan eten en een fantastische visschotel met vier verschillende soorten vis gaan eten. Dan merk je ook wat verse vis is in Zeeland.

Weer een ervaring rijker in Zeeland.

John Ruiter, Bilthoven, 25 augustus 2014

De Zeelandweek

Vrijdag 1 augustus

Voor het vertrek uit Sint Annalen hadden we om 9 uur eerst palaver. De te varen tocht werd door André uitgelegd.

Harrie wilde weten wie vanavond geen mosselen eten, dit met het oog op de inkoop. Met een mooi windje voeren we richting Bruinisse. Piet voer nog een paar keer terug naar Jan en Mieke zodat zij ons konden volgen. Bij Bruinisse meldden Freek, Fred en Gerrit dat ze al door de sluis waren en bij de mosselbank aan een eiland afgemeerd hadden. Onze schutting verliep ook vlot en al zeilend arriveerden wij ook bij het eiland. Het water was daar heerlijk om te zwemmen. De kleine kwalletjes die we zagen (echt tientallen) prikken en steken niet werd er gezegd en dat was ook zo. Het zijn kleine kwalletjes zo groot als schoteltjes met 4 vlekken, toch schrik je wel als er een tegen je aan komt.

Om vier uur waren we in Bruinisse. Marjan Huisman ging de inkoop voor de salades en toebehoren regelen, Anita Oskam was met de auto naar Bruinisse gekomen en dat was handig met het boodschappen doen. Ad de Roo was dit jaar voor de 20ste keer de Mosselman, voor het klaarmaken heeft Ad dan ook geen kookboek meer nodig. Ad had 30 kg. mosselen besteld, deze kwamen vers van de handelaar, in de grote pan met daarin "het geheim van de smid" werden per keer 15 kg. mosselen gekookt. Wil zorgde voor het mosselbrood, echt Zeeuws brood. Met dit brood hebben boer en visserman ook sneller genoeg werd gezegd. In de keuken werd onder leiding van Marjan aan de groente- en fruitsalades gewerkt en buiten werden de tafels gedekt. Om 7 Uur had Ad de mossels klaar en werd er opgescheept, de mossels waren heerlijk.

Na het eten werd de week door André afgesloten. Harrie had over iedere boot nog wat leuks te vertellen en las een gedicht voor uit het boek dat hij in Colijnsplaat gekocht had. Als dank voor de goede organisatie kregen André en Harrie een fles wijn en een plaatselijk bittertje aangeboden. Voor het mosselen koken kreeg Ad van André een fles wijn. *Nu eens een deftige wijn van Schouwen, en wel helemaal uit Dreischoor*, De vaat werd op deskundige wijze door een aantal vrijwilligers weggewerkt. Bij de vereniging van Bruinisse zijn ook muzikale mensen en samen met de muzikale Kolibries werden nog heel wat muziek gemaakt en gezongen.

We kunnen terugzien op een mooie en zonnige Zeelandweek 2014.

Piet en Joke van de Eclipse

Slot

Door de plezierige avond schoot het uitwisselen van de gemaakte foto's er bij in maar via de mail is dat inmiddels recht gezet.

Harrie en ik hebben met veel plezier deze Zeelandweek geleid. Plezier omdat er niet gezeurd werd over de havengelden en het weer en vooral omdat de aardige deelnemers zich aan de afspraak hielden om een beetje bij elkaar te blijven varen. De reden daarvoor is dat wij graag een beetje overzicht hebben, zijn we er allemaal en als er dan wat is kunnen we via de marifoon aan een snelle zeiler vragen kun jij even gaan kijken. Dat heen en weer pendelen van de snelle dames en heren heeft ook een bijkomend voordeel, iedereen komt zo bij iedereen langs en heeft dan weer extra kans om wat leuke foto's te maken.

Dat levert van dit soort leuke foto's op.

Natuurlijk zijn er heel veel foto's gemaakt en in de komende tijd zullen we daarvan een aardige selectie samenstellen voor de website.

Heel veel dank aan de 13 deelnemende schepen, met hier en daar wisselende bemanning M/V en aan de mossel mee-eters die er samen een mooie week van maakten.

Dat de Zeelandweek zich mag verheugen in een toenemend aantal deelnemers, dit jaar 13 deelnemende schepen , geeft ons als organisatoren een goed gevoel .

Veteraan deelnemer Paul Stroosnijder zei een paar jaar geleden: " de Zeelandweek is dood", ik zei toen met het lied van Freek de Jonge; " Er is leven na de dood ". De boot van Paul heeft ook een toepasselijke naam Phoenix, uit de as herrezen. Zo was het dit jaar met de Zeelandweek. Paul gaf zijn ongelijk van een paar jaar geleden bij de mosselmaaltijd ruitelijk toe.

Wellicht valt er in 2015 weer een aardige combi te maken met een kustweek o.l.v. Paul of een eilandenweek o.l.v. Fred

De Zeelandweek leef t!. In 2015 hopen Harrie en ik weer zo'n aardige week te organiseren.

André Bal; met dank aan Harrie Krens voor de taalkundige correcties.

31 augustus 2014